

„Zaufaj Bogu bogatemu w miłosierdzie” UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO MIŁOSIERDZIA W KRAKOWIE ŁAGIEWNIKACH

W niedzielę od północy tłumy wiernych gromadziły się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach przed cudownym wizerunkiem Chrystusa i przy grobie św. Faustyny.

Przed konfesjonalami ustawiały się długie kolejki. Uroczyste msze św. poprzedziło nocne czuwanie, które poprowadził ks. Stanisław Szczepaniec z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II.

W homilii o północy bp Damian Muskus apelował, aby modlitwy wiernych w Sanktuarium zaowocowały miłością do Boga i bliźniego.

Biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej przekonywał, że pokój, którego człowiek pragnie i poszukuje może być jego udziałem, jeśli tylko zerwie z grzechem i zanurzy się w Bożym miłosierdziu.

Mszy św. o godz. 10.00, transmitowanej przez TVP1, przewodniczył kard. Stanisław Dziwisz. Metropolita krakowski przekonywał, że fundamentalną misją Kościoła jest misja jednania człowieka z Bogiem, człowiekiem i z własnym sumieniem. Zdaniem pasterza archidiecezji, ta misja w Polsce staje się dzisiaj szczególnym zadaniem jednania ludzi podzielonych z różnych powodów.

Na koniec kazania kard. S. Dziwisz przekazał całą ojczyznę przesłanie z krakowskich Łagiewnik: „Przestań się lękać, Polsko. Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie”.

Modlitwom w Godzinie Miłosierdzia (od 15.00 do 16.00) przewodniczył kustosz Sanktuarium bp Jan Zajęc.

„Święto Miłosierdzia obchodzone jest w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Wpisał je do kalendarza liturgicznego najpierw Franciszek kard. Macharski dla archidie-

cezi krakowskiej (1985), a potem niektórzy biskupi polscy w swoich diecezjach. Na prośbę Episkopatu Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w 1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku papież ogłosił to święto dla całego Kościoła – przypomina rzeczniczka Zgromadzenia Matki Bożej *Miłosierdzia* s. Elżbieta Siepak.

Jezuici i franciszkanie u grobu Św. Faustyny

W Święto Bożego Miłosierdzia w Sanktuarium w Krakowie-Łagiewnikach tylko jedna msza św. była sprawowana przy grobie św. Faustyny – ostatnia, wieczorna. Tradycyjnie przewodniczył jej prowincjał jezuitów. W tym roku dołączył do niej także prowincjał krakowskich franciszkanów. „Tradycyjnie ta msza św. była jezuicka do 13 marca 2013 r. A teraz, jak widać, po 13 marca (dzień wyboru pp. Franciszka

– przyp. red.) jest jezuicko-franciszkańska” – żartował prowincjał jezuitów o. Wojciech Ziółek SI, witając na mszy prowincjał krakowskich franciszkanów o. Jarosława Zachariasza OFMConv i jego współbraci. Wyższy przełożony Towarzystwa Jezusowego nazwał synów św. Franciszka „starszymi braćmi w zakonności”, bo jak przypominał, ich założyciel św. Ignacy Loyola po nawróceniu pytał sam siebie: „a co by to było, gdybym zrobił tak jak św. Franciszek?”.

W poruszającej swą głębią i ewangeliczną prostotą okolicznościowej homilii o. Ziółek zapewniał wiernych, że dla Pana Jezusa nikt nigdy nie jest przekreślony, ani nie jest odrzucony. Jednocześnie przypominał, że każdy z ludzi powołany jest do obdarowywania drugiego człowieka „bezwarynkową miłosierdną miłością”. Prowincjał jezuitów przekonywał, że jeśli potrafimy przebaczać, to znaczy, żeśmy doświadczyli Jezusa Zmartwychwstałego.

„Jeśli chcemy sprawdzić, czy doświadczyliśmy Chrystusa zmartwychwstałego, to trzeba spojrzeć na to, czy umiemy, czy chcemy, czy staramy się kochać” – mówił. Na potwierdzenie swojej tezy, zakonnik przytoczył słowa z Pierwszego Listu św. Jana: „Wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci. Kto nie miłuje, trwa w śmierci”.

Przełożony jezuitów zwrócił uwagę, że również napomnienie jest gestem miłosierdzia, i to wielkim. „To jest wielki gest miłosierdzia, to jest wielkie dzieło miłosierdzia umieć powiedzieć komuś z pokorą, z miłością, delikatnie <>. Bez wskazania zła, nie widzimy potrzeby nawrócenia.

A bez nawrócenia, nie ma zmiany” – tłumaczył.

O. Wojciech Ziółek podkreślał, że naszym celem powinno być dążenie do pełni życia, do przejścia ze śmierci do życia, z zamknięcia do wolności. jms

Za: www.franciszkanie.pl

Wiadomości krajowe

Modlitwa jezuitów na Jasnej Górze

Uczestnicy Forum Jezuitów Prowincji Polski Południowej modlili się w czwartek, 4 kwietnia na Jasnej Górze. Forum odbywa się w dniach 2-5 kwietnia w Centrum Duchowości w Częstochowie. Biorą w nim udział wszyscy superiorzy oraz wybrani przez poszczególne wspólnoty delegaci i przedstawiciele poszczególnych stanów i etapów formacji – w sumie blisko 75 jezuitów Prowincji

Forum Prowincji odbywa się raz na kilka lat w obu Prowincjach Towarzystwa Jezusowego w Polsce. Jest okazją do braterskiego spotkania zakonników i wymiany wzajemnych doświadczeń.

„Jesteśmy, żeby wspólnie zastanowić się nad tym, co jako jezuita powinniśmy szczególnie robić, rozwijać, czego nie zaniedbać, na co kłaść nacisk. Debatujemy nad tzw. apostolskim planem Prowincji, a ponieważ tak blisko Jasnej Góry, bardzo nam zależało na tym, żeby również do Matki Najświętszej przyjść, żeby tutaj się wspólnie pomodlić, żeby za Jej wstawieniem Panu Bogu nas samych i naszą Prowincję powierzyć” – wyjaśnia o. Wojciech Ziółek, prowincjał Prowincji Południowej Towarzystwa Jezusowego.

Trzeciego dnia Forum wszyscy jezuita udali się na Jasną Górę. W Kaplicy Matki Bożej o. Prowincjał Wojciech Ziółek SJ przewodniczył Eucharystii, a homilię wygłosił o. Tomasz Oleniacz SJ. W imieniu Jasnej Góry zgromadzonych zakonników powitał o. Sebastian Matecki, podprzeor klasztoru.

O. Wojciech Ziółek, prowincjał Prowincji Południowej Towarzystwa Jezusowego w rozmowie z Biurem Prasowym odniósł się także do wyboru na papieża kard. Jorge Mario Bergoglio, jezuita: „Wobec każdego Ojca Świętego my, jezuita, jesteśmy zobowiązani do szczególnego posłuszeństwa, a z tym Ojcem Świętym to nie tylko, że posłuszeństwo, ale również zobowiązanie, żeby Mu jak najbardziej pomóc, żeby być do dyspozycji, żeby mógł na swoich współbraci liczyć” – wyznał jezuita.

Za: www.jasnagora.com

Kapituła prowincjalna chrystusowców

W środę, 3 kwietnia o godz. 10.00 Mszą Świętą sprawowaną pod przewodnictwem i z homilią przełożonego generalnego Towarzystwa Chrystusowego ks. Tomasza Sielickiego rozpoczęła się w Domu Głównym w Poznaniu VIII Kapituła Prowincjalna części Towarzystwa obejmującej Polskę.

W skład kapituły wchodzi: zarząd generalny zgromadzenia, członkowie rady generalnej oraz delegaci wybrani przez współbraci. Obradom będzie towarzyszyć hasło „Zaangażowanie Towarzystwa Chrystusowego w dzieło nowej ewangelizacji”. Kapituła krajowa podejmując bieżące sprawy jest także przygotowaniem do Kapituły Generalnej, która odbędzie się na przełomie czerwca i lipca tego roku.

Za: www.chrystusowcy.pl

Kapituła warszawskiej Inspektorii salezjanów

2 kwietnia 2013 roku, w Lutemiersku koło Łodzi, rozpoczęła się Kapituła Inspektorii warszawskiej pw. św. Stanisława Kostki. Temat Kapituły brzmi: „Świadkowie ewangelicznego radykalizmu – nasza wierność i tożsamość”. Salezjanie z inspektorii warszawskiej przez kilka dni zastanawiają się nad obecną sytuacją dzieł salezjańskich. Podejmują odpowiednie kroki i decyzje, aby coraz wierniej żyć duchem św. Jana Bosko.

Ks. inspektor Sławomir Łubian przypomniał zebranym, że kapituła jest również bezpośrednim przygotowaniem do Kapituły Generalnej w 2014 roku. Kapituła inspektorialna zbiera się raz na trzy lata. Powinna umocnić naszą tożsamość powołaniową, odnowić czytelność i wiarygodność salezjańskiego życia konsekrowanego. Salezjanie w tych dniach uczą się odczytywania nowych wyzwań i znaków czasu na początku XXI wieku.

W kapitule bierze udział 64 współbraci. Warto podkreślić, że po raz pierwszy w

Kapitułe inspektorialnej uczestniczą współbracia z Białorusi. Od września 2012 roku salezjanie z tego kraju przynależą do inspektorii warszawskiej. Kapitułe przewodniczy ks. Andrzej Wujek, wikariusz inspektorialny. Obecny jest również ks. Marek Chrzan, Radca Generalny Regionu „Europa-Północ”.

Salezjanie księdza Bosko pracują aktualnie w 131 krajach świata. Zajmują się wychowaniem dzieci i młodzieży oraz działalnością misyjną. W Polsce salezjanie prowadzą dzieła edukacyjne, wychowawcze oraz duszpasterstwo parafialne.

Za: www.salezjanie.pl

Święto piłskiej Inspektorii salezjanów w Licheniu

W dniach 2–6 kwietnia w Licheniu odbywała się Kapituła inspektorialna piłskiej Inspektorii pw. św. Wojciecha. Jej uwieńczeniem było Święto Inspektorii, na które przyjechały delegacje z różnych wspólnot północno-zachodniej Polski.

Okazji do świętowania zebrało się sporo: zakończenie 11. Kapituły inspektorialnej, imieniny ks. inspektora Marka Chmielewskiego, jubileusz profesji wielu współbraci, a także święto patronalne – co prawda część tych okazji odnosi się do innego dnia, ale skumulowanie ich pozwoliło na bogatszą oprawę i większe zaangażowanie współbraci.

Świętowanie rozpoczęło się od wspólnej Eucharystii, której przewodniczył ks. inspektor Marek Chmielewski. Byli obecni również ojcowie kapitulni oraz przybyli goście. Alumni z Wyższego Seminarium Duchownego z Łądu uświetnili liturgię poprzez śpiew, grę orkiestry oraz służbę liturgiczną. W kazaniu na zakończenie Kapituły ks. inspektor wskazał, jak ważne jest to, żeby tym radykalizmem, nad któ-

rym debatowano w czasie obrad, po prostu żyć na co dzień, bo nic nie dadzą najpiękniejsze nawet słowa bez ich realizacji. Ażeby to robić, potrzeba wiary w Jezusa. Jubileci, obchodzący rocznicę profesji zakonnej, zwrócili uwagę, że dzięki dobrej atmosferze, jaka panuje w Zgromadzeniu, ten czas – 25, 40, 50, a nawet 60 lat – minął im bardzo szybko.

Po Eucharystii wszyscy przenieśli się do sali konferencyjnej domu pielgrzyma „Arka”, gdzie delegacje złożyły życzenia imiennowe ks. inspektorowi. Następnie klerycka Grupa Teatralna „Diligite” z Łądu wystawiła spektakl „A miłość jest z nich największa”.
Za: www.salezjanie.pl

Nowy przeor benedyktyńskiej wspólnoty w Biskupcu

Dnia 3 kwietnia 2013 r. o. Konrad Mały OSB, przeor administrator opactwa w Tyńcu, mianował przeora konwentualnego klasztoru w Biskupowie. Został nim o. Jakub Kaliński OSB. Będzie kierował naszą wspólnotą przez okres 8 lat.

Nowy przełożony wspólnoty wstąpił do benedyktynów w Biskupowie w 2000 r., złożył śluby wieczyste w 2007, a rok później przyjął święcenia kapłańskie. Przez pewien czas był pomocnikiem mistrza nowicjatu, a przez ostatnie półtora roku był zastępcą przeora

Decyzja o ustanowieniu przeora konwentualnego jest ściśle związana z potwierdzeniem w dniu 17 lutego br. przez o. Ansgara Schmidta OSB, opata prezesa Kongregacji Zwiastowania, niezależności klasztoru w Biskupowie. Mocą decyzji opata prezesa nasz klasztor zyskał status przeoratu konwentualnego.

Przeor konwentualny staje się z urzędu przełożonym wyższym zakonu męskiego, uczestnicząc w posiedzeniach Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich
Za: www.benedyktyni.org

Na KUL-u sympozjum upamiętniające O. Antoniego Kościa SVD

22 marca 2013 roku w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Antoni Kość jako Filozof prawa”.

Konferencja połączona była z prezentacją Księgi Abiit, non obiit (w swobodnym tłumaczeniu „odszedł, ale pamięć o nim nie zaginęła”) poświęconej pamięci zmarłego w 2011 roku Księdza Profesora Antoniego Kościa SVD, który pracował w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w latach 1994-2011.

Konferencję rozpoczęła Msza św. odprawiona o godz. 12.30 w Kościele Akademickim KUL. Przewodniczył jej ks. bp Artura Miziński, zaś homilię wygłosił o. Andrzej Danilewicz, Prowincjał Polskiej Prowincji werbistów.

Sesje konferencyjne rozpoczęły się o godz. 14.00. Na wstępie gości przywitał ks. dr hab. Piotr Stanisław, prof. KUL, Dziekan Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL. Po uroczystym otwarciu, którego dokonał ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński, Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II do konferencji wprowadził ks. dr Tomasz Barankiewicz SVD, KUL.

Zasadnicza część konferencji przebiegła w 2 sesjach. Sesja I koncentrowała się na kontynentalnej filozofii prawa oraz wpływie jaki na nią wywarł i inspiracjami jakie z niej czerpał ks. prof. Antoni Kość. W tej części referaty przedstawili: prof. dr hab. Stanisław Kaźmierczyk, UW (Relacje w metodologii prawa), prof. dr hab. Jerzy Zajadło, UG (Niemiecka filozofia prawa jako źródło inspiracji Antoniego Kościa), dr hab. Dariusz Dudek, prof. KUL (Dobre prawo jako dobro prawne) oraz dr Łukasz Piłkuła, UJK (Sein i Sollen w filozofii prawa Antoniego Kościa).

Po dyskusji i przerwie odbyła się sesja II, tym razem koncentrująca się na filozofii prawa Dalekiego Wschodu. W tej części uczestnicy wysłuchali referatów na temat dualizmu źródeł prawa japońskiego (prof. dr hab. Leszek Leszczyński, UMCS), znaczenia prac Antoniego Kościa w poznaniu współczesnych Chin (dr hab. Kamil Zeidler, prof. UG) oraz wkładu Antoniego Kościa i Zgromadzenia Słowa Bożego w działalność wśród migrantów (ks. dr Damian Cichy SVD, Ośrodek Migranta Fu Shenfu w Warszawie).

Po kolejnej dyskusji, dr Jadwiga Potrzeszcz, KUL zaprezentowała Księgę Abiit, non obiit, poświęconą pamięci Księdza Profesora Antoniego Kościa SVD, a przemówienia okolicznościowe wygłosili: ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński, Rektor KUL, ks. prof. dr hab. Augustyn Eckmann, Prezes TN KUL oraz ks. Andrzej Danile-

wicz SVD, Prowincjał Polskiej Prowincji Zgromadzenia Słowa Bożego.

Za: www.werbiści.pl

Trzy zakony franciszkańskie przy jednym stole

Dwa razy do roku przełożeni krakowskich prowincji i klasztorów franciszkańskich spotykają się przy jednym stole – w wigilie Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Dziś usiedli razem w konwencie św. Franciszka przy pl. Wszystkich Świętych 5.

Przełożony domu o. Roman Banasik pobłogosławił przygotowany świąteczny posiłek, a prowincjał o. Jarosław Zachariasz złożył braciom życzenia obfitości Bożych łask na czele z darem nadziei i radości, które wypływają ze spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.

Ponadto odniósł się do wyboru nowego papieża, który przyjął imię Franciszek na cześć Biedaczyny z Asyżu.

„Jak widzimy i słyszymy, Papież choć jezuita, zna Regułę św. Franciszka, i od początku na osobę naszego Patriarchy się powołuje. Tym samym w sposób szczególny czyni nas franciszkanów, pierwszymi adresatami swojego, popartego osobistym przykładem nauczania. A nauczanie to, można streścić w prostym wezwaniu, abyśmy byli świadkami umiłowania Boga, który przyszedł do potrzebujących nawrócenia, do najsłabszych, do najbiedniejszych, do pozbawionych wszelkiej nadziei. Dlatego winniśmy być świadkami zmartwychwstania szczególnie dla tych, którzy tej nadziei najbardziej potrzebują” – apelował.

Kraków jest stolicą czterech franciszkańskich prowincji. W mieście jest osiem klasztorów (dwa Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, dwa Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów i cztery Zakonu Braci Mniejszych), w tym jeden tradycji bernardyńskiej.
Za: www.franciszkanie.pl

Międzszakonna przyjaźń – trynitarze w klasztorze bonifratrów

Ojcowie trynitarze byli gośćmi w krakowskim konwencie na zaproszenie rektora kościoła o. Alberta i przeora klasztoru br. Anzelma. Ich wizyta nie ograniczyła się tylko do kurtuazyjnego spotkania, ale przewodniczyli oni liturgii w naszym kościele przez cały okres Triduum Paschal-

nego. Wspólnota trynitarzy w Krakowie mieszka przy ul. Łanowej i liczy czterech ojców w tym 3 Polaków i jeden Brazylijczyk (minister tj przeor). Nie prowadzą parafii, natomiast realizują swój charyzmat głównie poprzez duszpasterstwo więzienne.

Przypomnijmy, że trynitarze to bardzo stary Zakon, ich początki sięgają średniowiecznych czasów św. Franciszka z Asyżu. Nazwa trynitarze pochodzi od łacińskiego słowa „trinitas” tzn „trzy” i nawiązuje do kultu Trójcy Przenajświętszej.

Za: www.bonifratrzy.pl

Warszawskie Groby Pańskie w kościołach zakonnych

Tego roku, pomimo dotkliwego, topniejącego i ciągle przybywającego nowego śniegu, warszawiacy i turyści licznie odwiedzali Groby Pańskie w Wielką Sobotę.

Nie zabrakło ich także przy pustych już Grobach Pańskich w kościołach na Trakcie Królewskim oraz przy Rynku Starego i Nowego Miasta w Święta Wielkanocne.

Według dostępnych źródeł, mieszkańcy Warszawy masowo nawiedzają Groby Pańskie w Wielką Sobotę dopiero od połowy XIX wieku, tj. od czasu, kiedy szczególnie dotkliwie odczuwali represje carskiego zaborcy i szukali pocieszenia u ukrzyżowanego Zbawiciela. Na przestrzeni lat warszawskie Groby Pańskie, oprócz wymowy religijnej, mają niekiedy także wymowę społeczną, a nawet polityczną.

Patriotyczny akcent odczytujemy także w Grobie Pańskim w kościele p.w. Świętego Ducha w Paulinów. Umieszczono tam pośrodku białego tła z czerwonym obramowaniem tabernakulum, a nad nim obraz ubiczowanego Chrystusa w koronie cierniowej – Ecce Homo. Słowa „ubi Ecce homo” – oto Człowiek miał wypowiedzieć Piłat ukazujący Chrystusa ludowi żydowskiemu, (Jan 19,5).

U Ojców Franciszkanów na Zakroczymskiej Grób Pański stanowi tryptyk – Pośrodku obraz Pana Jezusa Miłosiernego z tabernakulum, po bokach przysłonięte obrazy Ecce Homo i Chrystusa na Krzyżu.

Napis „Tak Bóg umiłował Świat” zaprasza nawiedzających do refleksji.

U Dominikanów na Freta w Grobie Pańskim widzimy oprócz piasku, też rośliny, kwitnące kwiaty, źródelko i jabłko. To Eden – objaśnia dzieciom w czasie homilii symbolikę grobu Pańskiego o. Mirosław Piłśniak. Nie widać Chrystusa, bo według Ewangelii w grobie był On owinięty, potem zmartwychwstał i objawił się w pełni człowieczeństwa – mówi dominikanin.

Do trwającego ROKU WIARY nawiązuje również Grób Pański w Bazylice św. Krzyża. Umieszczono tam napis: „Wierzę w grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny, Amen”.

Anna Dziemska

Refleksja Tygodnia

LIST GENERALA BRACI MNIEJSZYCH DO ZAKONU

O. José Rodríguez Carballo OFM Minister Generalny Zakonu Braci Mniejszych, skierował do swoich Braci specjalny list po otrzymaniu nominacji na Sekretarza Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego

Najdrożsi Bracia, niech Pan obdarzy Was pokojem!

Kiedy będzie czytać ten list, zostanie już opublikowana wiadomość, że przez Jego Świątobliwość papieża Franciszka zostałem mianowany sekretarzem Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Przy tej okazji chciałbym podzielić się z Wami tym, co czuję.

Pierwszym uczuciem jest olbrzymia wdzięczność Ojcu Miłosierdzia za dobroć okazaną mi w tych wszystkich latach. Wybrał mnie już w łonie matki i powołał. Obdarzył mnie rodzicami, Anielem i Cristiną. Zawdzięczam im nie tylko życie, lecz także wychowanie do wiary. Dzięki takiemu wychowaniu, już od dziecka mogłem odczuć powołanie do życia franciszkańskiego i kapłańskiego, oraz z entuzjazmem i hojnością odpowiedzieć na to wezwanie. Na tej drodze rodzice wspierali mnie zawsze przykładem pracy i świadectwem miłości do Pana. Byli prawdziwymi nauczycielami w naśladowaniu Chrystusa. Oprócz nich byli także: moja siostra, mój

szwagier i moi siostrzeńcy, którym zawdzięczam wiele w moim życiu ludzkim, franciszkańskim i kapłańskim. Później, kiedy miałem 10 lat i pół roku, Pan dał mi Braci franciszkanów, którzy mnie przyjęli i uformowali mnie, przede wszystkim w mojej Prowincji św. Jakuba z Compostelo, a później w Kustodii Ziemi Świętej. Bracia z Prowincji okazali mi wielkie zaufanie, powierzając mi zadania obarczone wielką odpowiedzialnością, przede wszystkim na polu formacji i w zarządzie. Z kolei Bracia z całego Zakonu postąpili podobnie, wybierając mnie definitywem, sekretarzem generalnym ds. formacji i studiów oraz ministrem generalnym. Przez cały ten czas czułem zawsze chroniącą mnie dłoń Pana, oraz zaufanie Braci, którego nigdy nie zabrakło. Będę więc nadal trwał w dziękczynieniu Panu za Jego dobroć i miłosierdzie wobec mnie.

Pragnę wyrazić szczególne podziękowanie Braciom, którzy mnie uformowali. Wielu z nich jest już w Domu Ojca. Dziękuję również Braciom, z którymi dzieliłem odpowiedzialność za animację i zarząd, najpierw w mojej Prowincji, a potem w całym Zakonie.

Dziękuję, Drogi Bracie Giacomo Bini, za to, że Byłeś blisko, za Twoją wieloletnią przyjaźń. Wiele się od Ciebie nauczyłem! Dziękuję Wam, Drodzy Bracia Definitory Pierwszego i drugiego sześciolecia mojej posługi jako ministra. Współpraca z Wami nigdy nie była dla mnie czymś trudnym. Okazywaliście mi zawsze wiele zrozumienia dla moich słabości. Zawsze mieliście do mnie zaufanie. Dziękuję moim Sekretarzom osobistym, szczególnie Bratu Francisco Arellano, wiernemu współbratu i współpracownikowi, oraz Braciom z Kurii Generalnej, bez których niemożliwa byłaby animacja i zarząd Wspólnotą całego Zakonu. Dziękuję Wam, Bracia całego Zakonu: z Wami cierpiełem, z Wami się radowałem. Z Wami znosiłem trudy i przeżywałem radości naszego życia. Jakąż było dla mnie pociechą wiedzieć, że wspiera mnie prawie 15. 000 Braci całego Zakonu! Zapewne wiele z siebie dałem, podczas 10 lat bycia ministrem i 6 lat jako definitorem i sekretarzem ds. formacji i studiów. Z pewnością jednak otrzymałem daleko więcej. Dziękuję bardzo! Byliście dla mnie wielkim podarunkiem i wspaniałym darem. Teraz, gdy na pewien czas odchodzę od Was,

proszę Was, całując stopy Wasze, abyście nadal byli dla mnie wsparciem i błogosławieństwem, Waszą modlitwą oraz darem Waszej braterskiej wspólnoty i przyjaźni.

Składając dziękczynienie, nie mogę nie uznać swych błędów. Jeżeli pozostaje prawdą, a tak jest w istocie, że komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie, to w tej chwili bardziej niż kiedykolwiek przedtem odczuwam ciężar moich słabości, za które proszę o wybaczenie. Przede wszystkim Boga, który osądzi mnie i który zna mnie lepiej niż ja sam. Następnie proszę o wybaczenie Was, moi umiłowani Bracia, którym przyrzekłem służyć zgodnie z logiką nieograniczonego daru. Przebaczenie mi, ilekroć Was obraziłem. Stając przed Panem, mogę Was zapewnić, że nigdy nie chciałem obrazić nikogo, nigdy też nie chciałem mieć względu na osoby; jeżeli pokora jest prawdą, to mogę Was w wielkiej pokorze zapewnić, że zawsze i w każdym momencie szukałem dobra Zakonu, nie myśląc o tym, co ten czy ów mogliby na ten temat sądzić. Wyznaję także, że zawsze chciałem czynić to, o co prosiłem Was. Jeśli tak się nie stało, to powierzam

się miłosierdziu Bożemu oraz Waszej braterskiej wyrozumiałości.

W tej chwili czuję w sercu dwa uczucia: radość i smutek. Radość, ponieważ Pan nadal pokłada we mnie zaufanie oraz dlatego, że Ojciec święty, mój „Pan Papież” Franciszek, powierzył mi wielką odpowiedzialność służby życiu zakonnemu i konsekrowanemu. Jest to zarazem znak jego zaufania do mnie i do Zakonu. Odczuwam także smutek, będzie mi Was brakowało, będzie mi Was brakowało Waszego towarzystwa na modlitwie, podczas odpoczynku, podczas planowania, w każdej chwili. Będzie mi brakowało Waszych mądrych rad i Waszej dłoni wyciągniętej w każdej potrzebie. Tak, będzie mi Was brakowało. Jest jednak dla mnie pociechą to, że nadal będę pracował dla życia, które kocham, jest bowiem ono moim życiem: dla życia zakonnego, zatem również dla życia franciszkańskiego. Uważajcie mnie za pozostającego w Waszej służbie. Ilekroć uznacie to za stosowne, nie obawiajcie się udać się do mnie. Znajdziecie mnie zawsze gotowego do pomocy, na miarę moich możliwości. Jeżeli nie

będę mógł pomóc Wam w żaden inny sposób, to przynajmniej będę kroczył obok Was.

Moja konsekracja biskupia jest przewidziana na 18 maja, w Wigilię Uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Odbędzie się w Santiago de Compostela. Moim konsekratorem będzie Jego Eminencja Kardynał Tarcisio Bertone, Sekretarz Stanu Jego Świątobliwości. Chciałbym, żebyście byli obecni wszyscy. Wiem, że to będzie niemożliwe. Proszę Was zatem o pamięć podczas Eucharystii i na modlitwie. Potrzebuję Waszej pamięci i modlitwy. Módlcie się za mnie, tak jak ja będę się modlił za Was.

To mój ostatni list podpisany przez mnie, jako Waszego ministra generalnego i sługę. Z tą świadomością i z wielkim wzruszeniem błogosławię Was w Serafickim Ojcu.

O. José Rodríguez Carballo OFM
Minister Generalny OFM

Za: www.ofm.krakow.pl

Wiadomości zagraniczne

Orędzie paschalne w Bazylice Zmartwychwstania

W bazylice Zmartwychwstania w Jerozolimie już w godzinach przedpołudniowych rozbrzmiało wielkanocne Alleluja. Podczas liturgii Wigilii Paschalnej nowe światło, symbol Zmartwychwstałego Jezusa, zapalono od płomienia oliwnej lampki palącej się nieustannie w kaplicy Bożego Grobu.

Liturgia Wielkiej Soboty, pod przewodnictwem patriarchy Fouada Twala, rozpoczęła się przy Golgocie poświęceniem nowego ognia i okadzeniem Kamienia Namaszczenia, gdzie pielgrzymi czczą tajemnicę przygotowania do pochówku ciała ukrzyżowanego Jezusa.

Po przejściu przed kaplicę Bożego Grobu patriarcha zapalił wielkanocny paschał od ognia wiecznej lampki płonącej w pustym grobie Zbawiciela. Następnie w rotundzie Anastasis rozbrzmiało radosne orędzie paschalne. Proklamacja siedmiu czytań ze Starego i jednego z Nowego Testamentu, ukazujących historię zbawienia i nowe życie w Chrystusie, zakończyła się Ewan-

gelią o zmartwychwstaniu, którą uroczystie odsłaniał sam patriarcha.

Popołudniowa procesja do 14 stacji wewnątrz bazyliki była medytacją całej tajemnicy misterium paschalnego. Rozpoczęła się przy kolumnie biczowania, odwiedziła Golgotę oraz trzy razy okrążyła kaplicę Bożego Grobu. Na końcu rozważano spotkanie Matki Bożej ze Zmartwychwstałym Synem.

Przywilej celebracji liturgii w porannych godzinach dotyczy jedynie bazyliki Bożego Grobu, gdzie obowiązuje „status quo” ustalone w połowie XIX wieku. W wszystkich świątyniach parafialnych Jerozolimy i całej Judei oraz w kościołach i kaplicach wspólnot zakonnych liturgia Wigilii Paschalnej została odprawiona w godzinach wieczornych według wskazań reformy posoborowej. Za: Radio watykańskie

Generał Braci Mniejszych mianowany sekretarzem zakonnej Kongregacji

Swjej pierwszej nominacji w Kurii Rzymskiej Papież-zakonnik, członek Towarzystwa Jezusowego, dokonał właśnie w dykasterii ds. zakonów. Franciszek mianował sekretarzem Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego franciszkanina o. José Rodríguez Carballo OFM. Wyniósł go równocześnie do godności arcybiskupiej. 59-letni Hiszpan był dotychczas przełożonym generalnym Zakonu Braci Mniejszych.

Urodzony 11 sierpnia 1953 r. w Lodoselo na północy Hiszpanii, José Rodríguez Carballo wstąpił do franciszkańskiej prowincji Santiago de Compostela. Studia teologiczne odbył w Jerozolimie, a po święceniach kapłańskich specjalizował się w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. W Hiszpanii wykładał Pismo Święte i został tam prowincjałem. Potem w kurii generalnej franciszkanów był m. in. sekretarzem ds. formacji i studiów.

10 lat temu, a przed czterema laty powtórnie, wybrano go na generała Braci Mniejszych. Pełniąc tę funkcję o. Rodríguez Carballo uczestniczył w czterech Synodach Biskupów i w konferencji latinoamerykańskiego episkopatu w Aparecidzie w 2007 r.

Był też członkiem dwóch watykańskich Kongregacji, mianowicie ds. Ewangelizacji Narodów oraz ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, której teraz jest sekretarzem. Przed czterema laty został przewodniczącym Unii Przełożonych Generalnych.

Za: Radio watykańskie

Parlament Paragwaju podziękował za pracę salezjanów

Parlament Paragwaju, zgromadzony na uroczystej sesji w Sali Dwuizbowej Kongresu, uhonorował ks. Giuseppe Zanardiniego, salezjanina, za pracę, jaką realizuje na polu edukacji ludności tubylczej z regionu Chaco. Wyróżnienie to jest wyrazem uznania za zaangażowanie salezjanów z Paragwaju, które stanowi znaczący wkład w promulgację niektórych ustaw na rzecz wspólnot tubylczych.

Salezjanie przybyli do Paragwaju w 1896 r., zakładając pierwsze dzieło – składające się z kościoła, oratorium ora warsztatów rzemieślniczych i zawodowych – w stolicy Asunción, w pobliżu portu na rzece Paragwaj. Troska misyjna popchnęła ich, od pierwszych lat, do przekroczenia rzeki i pójścia na północ, aby założyć tam misję wśród tubylców. W 1948 r. został erygowany Wikariat Apostolski w Chaco, który został powierzony salezjanom w osobie bpa Ángela Muzzolóna, salezjanina.

Na obszarze Wikariatu znajduje się 9 różnych grup etnicznych, z odmiennymi językami i kulturami. Na początku założone placówki misyjne działały w oparciu o tradycyjny schemat, ale po Soborze Watykańskim II i dzięki wkładowi nauk antropologicznych, praca duszpasterska i kultura wśród ludności tubylczej została odnowiona w celu dostosowania jej do nowych wymogów. Poprzez tę pracę, obejmującą różne pola, starano się pomóc przeżyć tym ludom, przez wiele wieków marginalizowanym i upakarzonym.

Na początku lat '80 we wspólnotach salezjańskich miało miejsce rozbudzenie prawnopedagogiczne, gdy chodzi o pracę duszpasterską, które doprowadziło do solidnej współpracy z innymi instytucjami duszpasterskimi i specjalistami zajmującymi się kulturami tubylczymi. Zostały podjęte różne inicjatywy: odzyskiwanie pierwotnych terenów, docenienie wyrazów kulturowych i duchowych każdej grupy etnicznej, wsparcie zrównoważonego rozwoju, promocja wewnętrznej "leadership" i promulgacja ustaw broniących ludność tubylczą.

W 1981 r. została przyjęta ustawa 904: "Statut Wspólnot Tubylczych", która dotąd obowiązuje. W 1992 r. Konstytucja Narodowa, po raz pierwszy w historii kraju, w szerokim zakresie uznała wszystkie prawa osobiste i kolektywne narodów tubylczych do ich terenów, języków, tradycji, zwyczajów oraz systemów politycznych, eduka-

cyjnych i administracyjnych. Poza tym ks. Zanardini współpracował w opracowaniu Ustawy 3231 z 2007 r. dotyczącej oświaty tubylców i Ustawy 4251 dotyczącej języków tubylczych.

Ks. Giuseppe Zanardini urodził się 6 września 1942 r. w mieście Brescia, we Włoszech. Został wyświęcony na kapłana 28 maja 1975 r. w Chiari, w 1978 r. dociera do Paragwaju, gdzie realizuje swoją pracę apostolską. W latach 1985-1991 był odpowiedzialny za Misję dla Tubylców Puerto M.A. Chaco. Obecnie jest wykładowcą antropologii na Uniwersytecie Katolickim i jest zapraszany do różnych krajów Ameryki, Europy i Azji z prelekcjami na temat tubylców, kultury, międzykulturowości i rewitalizacji języków jako narzędzia wzmocnienia tożsamości. Od 2008 r. jest stałym doradcą przy Ministerstwie Edukacji i Kultury, angażującym się w opracowanie nowych programów dla szkół dla tubylców, odpowiadających ich potrzebom.

Aktualnie w Paragwaju jest około 25 000 uczniów w szkołach dla tubylców, których uczy blisko 1500 nauczycieli, w większości także tubylców; prawie 500 szkół dla tubylców, znajdujących się na terenie kraju, ma zapewnione wsparcie ze strony państwa.

Za: www.infoans.org

Polski oblat bliżej chwały ołtarzy

Papież Franciszek przyjął 27 marca prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato i zezwolił tej dykasterii na opublikowanie 16 dekretów. Jeden z nich dotyczy cudu za wstawiennictwem Służebnicy Bożej, 8 męczeństwa a 7 heroicznosci cnót. Jest w tej grupie dekret dotyczący Polaka, brata Antoniego Kowalczyka OMI, zmarłego 10 lipca 1947 roku w Edmonton w Kanadzie.

Jedyny dekret „o cudzie” dotyczy niewytłumaczalnego naukowo, trwałego uzdrowienia za wstawiennictwem Służebnicy Bożej Marii Teresy Bonzel, (1830-1905), założycielki Zgromadzenia Ubogich Sióstr Franciszkanek Wieczystej Adoracji z Olpe (Niemcy – Nadrenia Północna-Westfalia). 8 dekretów dotyczy męczeństwa, z tym cztery grup osób podczas wojny domowej w Hiszpanii w latach 1936-1938 – (ogółem dotyczą 58 osób). Jeden z tych dekretów dotyczy męczeństwa wnuka ostatniego władcy Mołdawii, ks. Vladimira Ghiki, zmarłego na skutek tortur w komunistycznym więzieniu w Bukareszcie w 1954 r. Inny dekret dotyczy męczeństwa salezjańskiego brata współpracownika, Stefana Sándora (1914-1953) zamordowanego z nienawiści do wiary w Budapeszcie 8 czerwca 1953 roku.

Kolejny – włoskiego dominikanina, o. Giuseppe Girottiego (1905-1945), który za pomoc Żydom został zesłany do obozu koncentracyjnego w Dachau i tam zabito go śmiertelnym zastrzykiem 1 kwietnia 1945 roku. Ósmy dekret dotyczy młodocianego alumna niższego seminarium duchownego, Rolando Rivi (1931-1945), zamordowanego 13 kwietnia 1945 roku

przez włoskich partyzantów komunistycznych, ponieważ nosił strój duchowny.

Wszystkie wymienione wyżej dekryety oznaczają, że osoby, których one dotyczą zostaną niebawem beatyfikowane.

Natomiast wśród siedmiu dekretów o heroicznosci cnót jeden dotyczy Polaka, brata Antoniego Kowalczyka OMI, zmarłego w Edmonton w Kanadzie. Urodził się on w licznej rodzinie w Wielkopolsce w 1866 r. Jako młody emigrant zarobkowy w Niemczech poznał zgromadzenie zakonne Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Został bratem zakonnym. Pracował najpierw na misjach wśród Indian w Kanadzie, potem w kolegium misyjnym, które kształciło misjonarzy. W pracy stracił rękę, mimo to pozostał wzorem pracowitości i uczynności. Nazywano go: „dobry brat – Polak” lub też „brat Ave Maria”. Odszedł do Pana 10 lipca 1947 r. Do jego beatyfikacji konieczne jest jeszcze uznanie cudu.

Za: www.deon.pl

W Hiszpanii beatyfikacja Krzysztofa od Św. Katarzyny

Kard. Angelo Amato dokonał w Hiszpanii w imieniu Papieża beatyfikacji Krzysztofa od św. Katarzyny (Cristóbal de Santa Catalina), założyciela Franciszkanów i Franciszkanek Szpitalnych Jezusa Nazarejskiego. Uroczystość odbyła się w Kordobie. Była to pierwsza w historii beatyfikacja w tej diecezji, a zarazem pierwsza w obecnym pontyfikacie.

Krzysztof od św. Katarzyny (Cristóbal López de Valladolid) urodził się w miejscowości Mérida w 1638 r. w ubogiej, chłopskiej rodzinie. Miał troje rodzeństwa. Od dzieciństwa ciężko pracował na roli, często przymierając głodem. Wiadomo, że miał zamiłowanie do praktyk pokutnych.

Po przyjęciu święceń kapłańskich został mianowany kapelanem wojskowym podczas wojny z Portugalią. Ciężko ranny wrócił do rodzinnego domu. W 1670 r. rozpoczął życie pustelnicze w górach koło Kordoby. Zafascynowany regułą św. Franciszka złożył śluby jako tercjarz w klasztorze Matki Bożej w Kordobie. Tutaj w 1673 r. założył szpital Jezusa Nazarejskiego dla najbardziej ubogich i potrzebujących. Na jego drzwiach umieścił słynne słowa: „Moja Opatrzność i twoja wiara będą ostoją tego domu”. Zajmował się szczególnie starszymi i chorymi kobietami. Wkrótce założył zgromadzenie Braci Szpitalnych Jezusa Nazarejskiego, którego regułę zatwierdził papież Benedykt XIV w 1746 r. Szybko

powstała też żeńska gałąź zgromadzenia, która istnieje do dzisiaj.

Krzysztof od św. Katarzyny zmarł w 1690 r., mając 52 lata. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczęto już w 1773 r., jednak przerywały go wojny napoleońskie i XIX-wieczne rewolucje w Hiszpanii. Bł. Krzysztof od św. Katarzyny jest jednym z patronów Andaluzji.

Za: [Radio watykańskie](#)

Zakończenie kapituły kapucynów na Ukrainie

W piątek 5 kwietnia w godzinach popołudniowych zakończyła się kapituła Braci Mniejszych Kapucynów Wiceprovincji Ukrainy i Rosji. Kapituła trwała w „białym tygodniu” po Passze, od wtorku do piątku przed Niedzielą Miłosierdzia. Po czwartkowych wyborach radnych i wprowadzeniu na urząd nowego zarządu, podczas dwóch sesji w czwartek i piątek podjęto tematy związane z funkcjonowaniem Wiceprovincji, braci w nich posługujących i poszczególnych placówek. W piątek rano na jutrzni bracia po raz ostatni na kapitule wysłuchali rozważania ojca duchownego kapituły, brata Jacka Kanii. Całość zakończyła się w godzinach popołudniowych ostatnią sesją. Kapitułę przewodniczył brat Jacek Waligóra, minister prowincjalny Provincji Krakowskiej Kapucynów. Eucharystii kończącej kapitułę przewodniczył i homilię wygłosił brat Grzegorz Romanowicz, wiceprovincjał Ukrainy i Rosji. W asyście bratu Grzegorzowi towarzyszyli nowowybrani radni: brat Kazimierz Guzik oraz brat Konstantyn Morozow.

Bracia biorący udział w kapitule mieli możliwość zapoznać się również z będącym w budowie nowym obiektem centrum rehabilitacyjnego, powstającym na terenie ogrodu Braci Kapucynów w Starokonstantynowie. Obecnie pacjenci rehabilitowani mieszkają w starej, oddzielonej części klasztoru. Nowo powstający budynek ma mieścić około 50 pacjentów. Znajdować się w nim będzie stołówka, sala prac, jak również aula spotkań i kaplica z Najświętszym Sakramentem.

Za: www.kapucyni.pl

20 lat pracy redemptorystów w Kazachstanie

W 2013 roku mija 20 lat od rozpoczęcia pracy redemptorystów w Rosji i Kazachstanie. Z tej racji w sobotę i niedzielę 6-7 kwietnia odbyły się w Pietropawłowsku na północy Kazachstanu uroczystości rocznicowe. Podczas Eucharystii w niedzielne przedpołudnie dziękowano Bogu za ofiarne posługę redemptorystów dla katolików żyjących w tym mieście i jego okolicznych miejscowościach. Eucharystii przewodniczył o. Dariusz Paszyński, przełożony

redemptorystów w Rosji i Kazachstanie. We wprowadzeniu dziękował Bogu za 14 redemptorystów, którzy w ciągu tych 20 lat przybywali na kazachstańską ziemię.

Okolicznościowe kazanie wygłosił o. Sylwester Cabała, przedstawiciel Provincjała Redemptorystów z Polski. Kaznodzieja podkreślił, że wszystko zaczęło się wiosną 1993 roku od przybycia na tę ziemię o. Zbigniewa Kotlińskiego i o. Kazimierza Zymuły, którzy wcześniej pracowali na misjach w Boliwii i Brazylii. Trwająca już 20 lat posługa ewangelizacyjna redemptorystów wpisuje w realizację ich powołania misyjnego, które polega na pójściu za Jezusem Odkupicielem poprzez głoszenie słowa Bożego oraz tworzenie i rozwój wspólnot chrześcijańskich.

W tym zadaniu wspiera ich moc Bożej łaski i przykład Jezusa, który sam wychodził ku ludziom i przyprowadzał ich do Ojca. On także dzisiaj poprzez misjonarzy wychodzi ku ludziom i zachęca do udzielenia osobistej odpowiedzi, która może się wyrażać w słowach umieszczonych na obrazie Bożego Miłosierdzia: „Jezu, ufam Tobie”.

Uroczystości rocznicowe rozpoczęły się już w sobotę po południu w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w centrum miasta. Najpierw wierni wysłuchali koncertu pieśni religijnych w wykonaniu chóru miejscowej filharmonii. Następnie uczestniczyli w wieczorze wspomnień, podczas którego wysłuchali świadectw ludzi świeckich, którzy od początku zaangażowani byli w tworzenie parafii katolickiej w Pietropawłowsku.

Wierni świeccy opowiadali o trudach odbudowy życia religijnego, które poprzedziła droga zesłania, cierpienia i męczeństwa, kiedy to w czasach komunistycznych wielu katolików doznawało prześladowań religijnych, a niektórzy ponieśli śmierć. Dzielił się swoim doświadczeniem z okresu, kiedy zbierali się na modlitwę w domach prywatnych, a także na placu budowy kościoła. Opowiadali też o ewangelizacji w kilkudziesięciu okolicznych miejscowościach, którą podejmowali wraz z ojcami, a także o posłudze w więzieniach i domach opieki społecznej.

Obecnie w Pietropawłowsku posługuje trzech redemptorystów z Polski: o. Andrzej Michoń, o. Zbigniew Kotliński i o. Krzysztof Bugara. Swą posługą obejmują katolików żyjących w mieście i okolicznych miejscowościach, prowadzą też rekolekcje parafialne. Warto dodać, że 15 kwietnia 2012 kościół parafialny w Pietropawłowsku został ustanowiony Sanktuarium Bożego Miłosierdzia dla archidiecezji Najświętszej Maryi Panny w Astanie. Jest on miejscem rozwoju kultu Bożego Miłosierdzia, pobudzając wiernych do modlitwy i ufności w Boże Miłosierdzie, jak też do podejmowania dzieł miłosierdzia. Przykładem takich inicjatyw jest odnowiona świetlica dla dzieci, jak też posługa charytatywna na rzecz najbardziej potrzebujących.

Obok odbudowanego przed 12 laty kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w centrum miasta znajduje się klasztor sióstr kontemplacyjnych z Zakonu Redemptorystek, które od 2001 r. pracują i modlą się w tym kazachstańskim wieczerniku. Wielką pomocą w posłudze parafialnej i rozkrzewianiu kultu Bożego Miłosierdzia służą siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, które pracują w Pietropawłowsku od 16 lat.

Na koniec pragnę dodać, że uroczystość w Pietropawłowsku była jednocześnie rozpoczęciem świętowania jubileuszu 20-lecia posługi redemptorystów w Rosji i Kazachstanie, który będzie trwał do 15 grudnia 2013 roku. Będzie to czas dziękczynienia Bogu za dokonane dzieła, a także okazja do osobistego nawrócenia, do ożywienia wiary oraz odnowienia zapału w realizacji ewangelicznej misji. Obecnie redemptoryści posługują na terenie Rosji w następujących placówkach: Kemerowo, Orenburg, Orsk, Pioniersk i Togliatti. Prowadzą tam parafie z punktami dojazdowymi, katechezę dzieci i dorosłych, przygotowanie do sakramentów, posługę charytatywną, a także podejmują misję i rekolekcje parafialne oraz szerzą kult Matki Bożej Nieustającej Pomocy, uwzględniając szczególnie zakładanie Nieustannej Nowenny.

o. Sylwester Cabała CSSR

Bonifratrzy na drodze do unii z Braćmi Dobrego Pasterza

Czy Zakon Szpitalny św. Jana Bożego rozbuduje swoją nazwę? Czy zmodyfikuje swój charyzmat? Kiedy będziemy mogli odwiedzać nasz nowy dom zakonny na Haiti? Te i szereg innych pytań są przedmiotem rozmów zjednoczeniowych w procesie łączenia się dwu instytutów zakonnych: Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego oraz Małych Braci Dobrego Pasterza(ang. Little Brothers of the Good Shepherd LBSG), który wkracza w decydującą fazę.

Wyłoniona komisja wspólna tzw Komisja Wykonawcza (Action Committee) odbyła już dwa spotkania, na których omówiła zasady tej unii zarówno w aspekcie organizacyjnym jak też w wymiarze duchowym. Ostatnim etapem będzie zatwierdzenie Stolicy Apostolskiej tj Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego oraz Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

Ostatnie spotkanie Komisji odbyło się 7-8 marca w Westville Grove (USA), gdzie bonifratrzy amerykańscy byli gospodarza-

mi. Niestety, ze względu na zapowiadaną złą pogodę, spotkanie zostało zakłócone dużym spóźnieniem części uczestników, gdyż wiele lotów zostało odwołanych.

Moderatorem spotkania był br Ray ze Zgromadzenia Braci Szkolnych. Najważniejszym owocem prac było wyłonienie podkomisji i grup roboczych, które wypracują dokumenty robocze do zatwierdzenia w następujących kwestiach:

- życie wspólnotowe i wzajemne kontakty w połączonej unii między oba Instytutami: Podkomisja ds. Życia Braterskiego (Brotherhood Commission)
- struktura organizacyjno – administracyjna połączonych Instytutów, w tym aspekty kanoniczno – prawne: Governance Commission Podkomisja Zarządzania
- wspólnej formacji: Grupa Powołaniowo – Formacyjna (Vocation Panel)

Mówiono też o przewidywanej dacie fuzji obu Instytutów.

Zgromadzenie Małych Braci Dobrego Pasterza zostało założone w r. 1951 w Albuquerque w Nowym Meksyku przez brata Mateusza Barretta, Irlandczyka.

W wieku lat 17.stu wstąpił on do Zakonu Bonifratrów w Irlandii. Następnie odbył nowicjat we Francji po czym został przeniesiony do Kanady, do nowo tworzącej się Prowincji zakonnej. W 1934 r. powierzono mu urząd prowincjała prowincji kanadyjskiej. Jako prowincjał znany był ze swego bezkompromisowego umiłowania ubóstwa (kiedy się przeniósł z domu do domu miał ze sobą tylko małą walizeczkę) oraz niezwykłej aktywności apostołowskiej. W USA i Kanadzie zakładał schroniska dla imigrantów, stołówki dla ubogich, szpitale, domy rehabilitacyjne, domy starców itp. Jednak w swoim swoistym sposobie bycia i radykalizmie nie zawsze był rozumiany przez władze zakonne, co prowadziło do konfliktów. W końcu w październiku 1950 r. otrzymuje oficjalny dokument eksklaustracyjny z zawieszeniem w prawach członka Zakonu. Niemniej Barrett do końca swoich dni inspirował się przykładem życia św. Jana Bożego i umiłowaniem do Zakonu, którego Święty był założycielem. Pomimo tych trudności nadal prowadził bardzo intensywną działalność na polu charytatywnym, z czasem pociągając innych swoim stylem życia. Mawiał, że urodził się w Irlandii, misję otrzymał we Francji, Kanada go przyjęła a USA dało mu gościnę. Zmarł w r. 1990 przeżywszy lat 90.

Zgromadzenie na prawach papieskich przez niego założone posługuje biednym i

ludziom w potrzebie w 5 krajach na trzech kontynentach: w USA, Kanadzie, Wielkiej Brytanii, Irlandii i Haiti. Mottem zgromadzenia jest „bezgraniczna miłość” (Charyty Unlimited), szczególnie do najsłabszych i najbardziej potrzebujących.

Za: www.bonifratrzy.pl

„New York Times” chwali dominikanów

Słynny amerykański dziennik pisze z uznaniem o wspólnotowym stylu życia braci kaznodziejów i wzrostem powołań do Zakonu w laicyzującym się świecie.

Na łamach „New York Timesa” w wydaniu z 3 kwietnia ukazał się obszerny artykuł na temat wzrostu powołań do Zakonu Kaznodziejskiego w Stanach Zjednoczonych i w Irlandii, co – jak podkreśla gazeta – stało się „powodem zazdrości ze strony innych zakonów”.

„W Stanach Zjednoczonych największa północno-wschodnia prowincja dominikańska spodziewa się 18 nowicjuszy, którzy rozpoczną studia teologiczne w rozbudowanej przed trzema laty szkole w Waszyngtonie. W mniejszej prowincji południowej, w Nowym Orleanie, dominikanie muszą szukać środków na pokrycie kosztu utrzymania i siedmioletnich studiów teologicznych (w wysokości 30 tys. dolarów rocznie) dla aż sześciu nowicjuszy” – pisze nowojorski dziennik.

Gazeta dodaje, że także na Zielonej Wyspie – gdzie „według sondaży katolicy uciekają z kościelnych ławek szybciej niż w jakimkolwiek innym kraju” – dominikanie nie narzekają na brak powołań.

„Na jesieni do Zakonu w Dublinie wstąpiło pięć osób, dołączając do 20 innych dominikańskich studentów teologii. Staną się oni członkami wspólnoty liczącej 175 kapłanów, żyjących w 18 klasztorach i domach Zakonu w Irlandii” – obwieszcza „New York Times”. Autor artykułu tłumaczy ten fenomen „odwoływaniem się do surowszych i bardziej zdyscyplinowanych tradycji Kościoła” przez braci kaznodziejów oraz odkryciem przez nich na nowo takich fundamentów życia dominikańskiego, jak: noszenie habitu, wspólna modlitwa i życie we wspólnocie.

„Biała tunika i czarna kapa braci dominikanów, przyjęte blisko 800 lat temu, pomogły doprowadzić do nieprawdopodobnego ożywienia Zakonu Dominikańskiego. Choć inne zakony zamykają kolejne klasztory, a księża diecezjalnych w Irlandii ulega skutkom skandali seksualnych, Zakon Dominikański rozrasta się” – pisze „New York Times”.

„Inne zakony w ostatnich latach porzuciły noszenie tradycyjnych strojów, próbując w ten sposób przyciągnąć do siebie nowe osoby w sekularyzującym się społeczeństwach. Tymczasem dominikanie celowo wybrali chodzenie w habitach i promowanie duchowych korzyści płynących ze

wspólnej modlitwy i życia wspólnotowego, także poprzez prowadzenie bloga” – czytamy dalej.

Na potwierdzenie tezy o znaczeniu noszenia tradycyjnych zakonnych strojów gazeta cytuje wypowiedź o. Gerarda Dunne z Irlandii, który przyznaje, że „kilka lat temu podjęliśmy świadomą decyzję, by chodzić w habitach – bo mieliśmy mało powołań i perspektywy dla nas nie były dobre”. „Jeśli nie pokażemy się im w sposób autentyczny, kto zechce do nas wstąpić? To oznaczało powrót do źródeł” – dodaje o. Dunne. „New York Times” rozpywa się też na styl klasztornej życia braci kaznodziejów, przypominając, iż „dominikanie to swoiste połączenie mnichów i księży diecezjalnych”. „Żyją razem w klasztorze, wspólnie się modlą i spożywają posiłki. Inaczej jednak niż mnisi, pracują najczęściej poza klasztorami – jako kaznodzieje i nauczyciele w kościołach, na uniwersytetach i w szkołach” – czytamy w artykule.

Gazeta podkreśla, że „taki sposób życia wybrał papież Franciszek, rezygnując z papieskiego pałacu na rzecz domu dla gości, aby móc żyć w Watykanie »we wspólnocie« z biskupami i księżmi”. W nawiązaniu do tego „New York Times” przytacza wypowiedź o. Maurice’a Colgana: „Chylę głowę przed kapłanami diecezjalnymi, ale nie wiem, jak oni sobie radzą bez życia wspólnotowego. Potrzebujemy dzisiaj wsparcia naszych braci. Oczywiście, oni mogą nas denerwować, a my denerwujemy ich – ale to zupełnie naturalne we wspólnocie”.

„Rosnąca liczba powołań u dominikanów stała się powodem zazdrości ze strony innych zakonów, które postanowiły powielić dominikańskie metody przyciągania kandydatów” – zauważa dalej „New York Times”.

„Dominikanie odnoszą duże sukcesy, bo od dawna są obecni w internecie; swojego bloga założyli na długo przed tym, jak inne zakony wpadły na taki pomysł” – mówi amerykańskiej gazecie nie bez cienia zazdrości Terence Harrington, dyrektor ds. powołań u irlandzkich kapucynów, którzy – zainspirowani przez dominikanów – sami zaistnieli na facebooku i twitterze.

A jak tłumaczą swoją decyzję o wstąpieniu do Zakonu Kaznodziejskiego dominikańscy nowicjusze? Jeden z nich, Matthew Farrel, wcześniej barman w jednym z irlandzkich pubów, mówi tak: „Oni mają wiele entuzjazyzm i energii. I podoba mi się to, że noszą habit”.

Za: www.dominikanie.pl

Kapituła Misjonarzy Świętej Rodziny

W dniach 08-12 kwietnia 2013 r. w Bąblinie odbędzie się Kapituła Prowincjalna Misjonarzy Świętej Rodziny pod hasłem: Misjonarze Świętej Rodziny w służbie nowej ewangelizacji.

Celem Kapituły Prowincjalnej będzie przeprowadzenie analizy aktualnej sytuacji Prowincji, określenie perspektyw na przyszłość, wybór nowego Zarządu Prowincjalnego oraz wybór delegatów na Kapitułę Generalną Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny, która odbędzie się w dniach 01-20 października 2013 r. w Rzymie.

W Kapitulę Prowincjalnej uczestniczyć będzie 60 Współbraci, należących do Polskiej Prowincji, a przedstawicielem Zarządu Generalnego z Rzymu będzie Przełożony Generalny Ks. Edmund Jan Michalski MSF, wywodzący się z Polskiej Prowincji.
x. Bogdan Mikutra msf

Targi Wydawców Katolickich 2013 - inauguracja już w czwartek!

Już w czwartek, o godz. 10.00, tradycyjnie w Arkadach Kubickiego na Zamku Królewskim w Warszawie, rozpocznie się Święto Dobrej Książki tj. XIX Targi Wydawców Katolickich.

Tego samego dnia o godz. 12.00 J.E. Ksiądz Arcybiskup Celestino Migliore – Nuncjusz Apostolski w Polsce, dokona uroczystego, oficjalnego otwarcia w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego. W trakcie otwarcia poznamy również laureatów Nagrody FENIKS 2013. Uroczysta Gala wręczenia Nagrody odbędzie się w sobotę 13 kwietnia o godz. 19.30, w Bazylice Najświętszego Serca Jezusowego w Warszawie przy ul. Kawęczyńskiej 53, a którą uświetni występ Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Podczas dni targowych odwiedzający będą mogli uczestniczyć w spotkaniach czy dyskusjach panelowych. Również podczas tegorocznej edycji, tej wystawienniczej imprezy, nie zabraknie atrakcji dla miłośników filmów dokumentalnych o tematyce religijnej, historycznej i patriotycznej, pochodzących z archiwum IPN i Stowarzyszenia Filmowców Katolickich oraz archiwum TVP m.in. o bł. ks. Jerzym Popiełusce, Ojcu Świętym bł. Janie Pawle II i św. Faustynie Kowalskiej. Na wszystkie projekcje filmowe, które odbywać się będą w sali kinowej Zamku Królewskiego od czwartku do niedzieli wstęp będzie wolny.

Piątek 12 kwietnia dedykowany jest dzieciom i młodzieży, pod hasłem „Papież i

młodzież – razem”. W programie Dnia Młodzieży znalazły się warsztaty tematyczne, spotkania autorskie, debata problemowa. Ponadto w targowy piątek wejście na Targi dla dzieci, młodzieży szkolnej i nauczycieli jest darmowe - Zależy nam by z bardzo bogatą ofertą XIX Targów Wydawców Katolickich zapoznały się również młodzież i środowisko szkolne - deklaruje ks. Roman Szpakowski sdb.

Tegorocznym zagranicznym Gościem Honorowym Targów Wydawców Katolickich będzie Wydawnictwo Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego. Jak co roku zapraszamy do udziału w Targach całe rodziny. Z myślą o dzieciach przygotowaliśmy specjalny program animacyjny. W sobotę i w niedzielę dzieci będą mogły rozwijać talenty plastyczne, tworzyć własne pudełka, uczestniczyć w zabawach oraz konkursach. Do ich dyspozycji będą oddane dmuchane zamki, tory przeszkód czy placyk zabaw dla najmłodszych.

W niedzielę 14 kwietnia polecamy Państwu uwagę uroczystą Mszę świętą, która odprawiona zostanie w Bazylice Świętego Krzyża w Warszawie pod przewodnictwem J.E. ks. Arcybiskupa Wacława Depo, Przewodniczącego Rady Episkopatu Polskiego ds. Środków Społecznego Przekazu. Msza transmitowana przez Program I Polskiego Radia.

Od piątku do niedzieli targowej ulicami Warszawy będzie jeździł specjalny tramwaj, który będzie darmowo dowoził chętnych na Targi.

Szczegółowy program targowy oraz trasę przejazdu tramwaju można znaleźć na stronie www.swk.pl

Konferencja Naukowa o Słudze Bożej Matce Zofii Czeskiej

Serdecznie zapraszamy na Konferencję Naukową pt. Sługa Boża Matka Zofia

Czeska Prekursorka Integralnego Wychowania Młodzieży.

Konferencja odbędzie się 13 kwietnia 2013 roku w Klasztorze Sióstr Prezentek w Krakowie, ul. św. Jana 7 od godz. 9.00.

Patronat nad Konferencją organizowaną przez Zgromadzenie Sióstr Prezentek, Instytut duchowości UPJPII w Krakowie oraz Katedrę Teologii Duchowości UPJPII objął Jego Eminencja Ksiądz Stanisław Kardynał Dziwisz. red

„Formacja w szkole Jana Pawła II” prowadzona przez chrystusowca

W 8. rocznicę śmierci bł. Jana Pawła II (2 kwietnia) w Radiu Maryja i Telewizji Trwam ruszyła „Formacja w szkole Jana Pawła II”. Cykl spotkań ze słowem Ojca św. skierowany jest do tych, którzy chcieliby bardziej ubogacić się jego modlitwą.

Spotkania będą odbywały się każdego drugiego dnia miesiąca w 3-letnim cyklu oprócz miesięcy wakacyjnych. Formację poprowadzi ks. prof. dr hab. Paweł Bortkiewicz TChr, który jest również autorem tematów spotkań.

„Spotkania mają nam pomóc w naszej formacji, zapraszamy młodzież, dorosłych i starszych. Chodzi o to, aby jak najwięcej poznać i przyjąć z myśli i ducha Ojca św. Jana Pawła II – mówi o. Tadeusz Rydzycy CSsR, Dyrektor Radia Maryja.

Pierwszy odcinek cyklu można obejrzeć na stronach Radia Maryja.

Za: www.chrystuowcy.pl

Dzień modlitw o beatyfikację o. Bernarda Łubieńskiego

Pracoholik? Pomyłony idealista, który sądził, że nawróci Polskę i świat? Hobbysta, kolekcjoner sukcesy na ambonie? Oczywiście nic z tych rzeczy. To był człowiek jak najbardziej normalny i trzeźwy. Tyle, że on żył tym, w co wierzył. I chciał - może czasem nieudolnie, jak na nasz gust, może czasem zbyt natarczywie, ale zawsze szczerze i z serca - przybliżyć te wartości wszystkim, których kochał. Po to zabierał głos na ambonie, po to godzinami męczył się w konfesjonale, po to „przekuśtykał” o lasce całą Polskę, by nam bliżej było do Boga i do naszych wiecznych przeznaczeń!

Redemptoryści w Polsce przeżywają w środę 10 kwietnia kolejny dzień modlitw o beatyfikację Sługi Bożego o. Bernarda Łubieńskiego. Podczas Eucharystii przybliżają wiernym osobę o. Bernarda i zachęcają do modlitwy o łaskę przez jego wstawiennictwo. Jest to jeden z wymiarów

przygotowania do obchodów 80. rocznicy śmierci o. Łubieńskiego, która przypada 10 września 2013 r.

O. Bernard Łubieński, który najbardziej przyczynił się do powrotu redemptorystów na polskie ziemie, był wybitnym misjonarzem i rekolekcjonistą. Przeprowadził ponad tysiąc serii misji i renowacji misyjnych, rekolekcji parafialnych i stanowych, grupowych i indywidualnych. Współcześni mu pisarze nazwali go „apostolem Polski” i „niestrudzonym głosicielem słowa Bożego”.

Do ukończenia jego procesu beatyfikacyjnego konieczne jest stwierdzenie przynajmniej jednego cudu, zdziałanego przez Boga za wstawiennictwem o. Bernarda, który można wyprosić jedynie dzięki modlitwie pełnej wiary i ufności. Doczesne szczątki Sługi Bożego spoczywają w kościele św. Klemensa na Woli w Warszawie, który jest szczególnym miejscem rozwoju jego kultu. Świadectwa o łaskach otrzymanych za jego przyczyną prosimy zgłaszać do wicepostulatora sprawy beatyfikacji na

adres: o.bernard@cssr.pl Pod ten adres można też zwracać się z prośbą o potrzebne informacje, obrazki z modlitwą o uproszenie łask oraz biuletyn „Apostoł Polski” przybliżający życie i duchowość o. Łubieńskiego. o. Sylwester Cabała CSsR

Jezuici zapraszają na szkolenie dla wychowawców

13 kwietnia 2013 roku, w gmachu gdyńskiego Gimnazjum i Liceum Jezuitów, odbędzie się szkolenie „Rozwój duchowy wychowawcy”. Zajęcia poprowadzą Bogdan Koszyła i Wojciech Żmudziński SJ. Wstęp jest bezpłatny.

Organizatorem przedsięwzięcia jest Centrum Kształcenia Liderów i Wychowawców im. Pedro Arrupe w Gdyni. Podczas 10 godzinowego szkolenia, zostaną poruszone kwestie dot. m.in. tego:

Czy jest miejsce na duchowość w wychowaniu?

Dojrzałość, duchowość, osobowość – jak rozumieć i integrować.

Rozwój integralny jako zadanie człowieka dojrzałego.

Moje „ja” – uczucia, potrzeby, wartości jako zasoby wychowawcy.

Co czytać, by rozwijać się duchowo? Duchowa lektura Pisma Świętego w trakcie dnia pełnego zajęć.

Zgłoszenia można przysyłać za pomocą formularza dostępnego na stronie WWW organizatora:

<http://www.arrupe.org/i/formularz/>

Miejsce: Gimnazjum i Liceum Jezuitów, Tatrzańska 35, 81-313 Gdynia, woj. pomorskie Data wydarzenia: 2013-04-13.

Za: www.jezuici.pl

Witryna Tygodnia

DOMINIKAŃSKIE WYDAWNICTWO O INKWIZYCJI

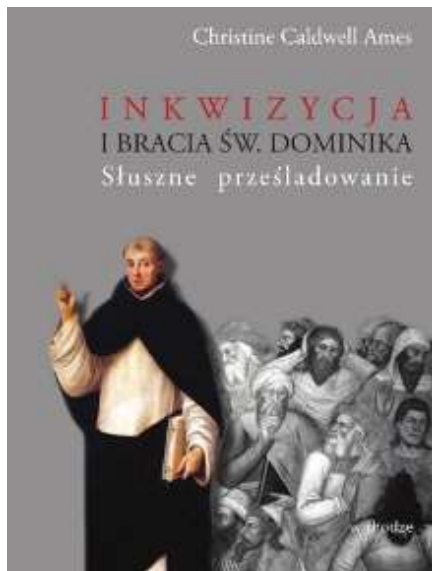
Oficyna „W drodze” wydała głośną książkę „Inkwizycja i bracia św. Dominika. Słuszne prześladowania” amerykańskiej mediewistki Christine Caldwell Ames.

„To nasz wkład w próbę rachunku sumienia, do jakiej wyzwiał nas Jan Paweł II, gdy kilkanaście lat temu w liście do uczestników międzynarodowej konferencji o inkwizycji, pisał: »Kościół nie boi się ujawniania i oceny własnej przeszłości i jest gotów przeprosić za błędy swoich córek i synów. Najpierw jednak powinny być dokładnie poznane fakty«” – tłumaczy wydanie książki redaktor naczelny dominikańskiej oficyny, o. Maciej Biskup .

To pierwsza polska edycja wydanej w 2009 roku w języku angielskim publikacji. Amerykańska autorka przedstawia w niej ideowe podłoże działań powołanego w średniowieczu przez Kościół katolicki urzędu do nawracania i karania heretyków, z którym współdziałali dominikanie.

„Koncentrując się na inkwizytorach i wspierających ich dominikanach, pragniemy w niej prześledzić zwłaszcza to, w jaki sposób nadawali oni chrześcijańską treść

swemu urzędowi, który wyrastał ze szczególnej geografii duchowej, równocześnie na nią oddziałującej; geografii, która pozwalała na prześladowanie rzekomych odstępców od Boga, a nawet domagała się tego prześladowania” – pisze we wstępie Ames.

Licząca ponad 300 stron książka uznanej w świecie mediewistki przybliży też realia pracy inkwizycji oraz praktyki stosowane przez średniowiecznych inkwizytorów – łącznie z opisami egzekucji.

„Amerykańska historyczka postanowiła poznać średniowiecznych inkwizytorów najbliżej, jak to możliwe – weszła w ich świat i siadła w drugim rzędzie, tuż obok trybunału inkwizycyjnego.

Postłuchała ich kazań, przeczytała książki, które oni czytali, i pozwoliła im swobodnie opowiedzieć o sobie” – komplementuje dzieło Ames dyrektor Dominikańskiego Instytutu Historycznego, o. Tomasz Gałuszka.

„Wszystko po to, by zbadać fenomen inkwizycji z oryginalnej i nowej dla nas perspektywy – oczami samych dominikańskich inkwizytorów” – pisze na okładce książki o. Gałuszka.

Za: www.dominikanie.pl

ŚP. O. FRANCISZEK SZPILKA (1942-2013) OFM

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, odszedł do Pana O. Franciszek Szpilka. Urodził się w Żołyńni 01.04.1942 r. W roku 1957 rozpoczął naukę w Kolegium Serafickim w Kalwarii Zebrzydowskiej. Do Zakonu wstąpił 26.08.1959, a śluby wieczyste złożył 19.02.1967. W dniu 21.06.1968 otrzymał święcenia kapłańskie.

Od roku 1966 był członkiem Międzynarodowego Związku Katolickich Esperantystów. Pełnił funkcje: katechety – w Rzeszowie, Warszawie i Piotrkowie Trybunalskim; wikariusza parafii – w Miłakowie; referenta ds. powołań; od 1978 gwardiana, a od 1981 pierwszego proboszcza parafii przyklasztornej w Łęczycy.

Od roku 1987 pracował poza granicami kraju (Longton, Stoke-On-Trent). W styczniu 2002 przeniesiony został do WSD OO. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Pogrzeb śp. O. Franciszka Szpilki odbędzie się w środę, 10.04.2013 w Kalwarii Zebrzydowskiej. O godz. 12.00 rozpocznie się Jutrznia za zmarłych, a o godz. 12.30 Msza św.

Za: www.kalwaria.eu

ŚP. BR. KALIKST MARIAN KŁOCZKO (1932-2013) OFM Cap

W Wigilię Święta Miłosierdzia Bożego, w wigilię swoich urodzin, 6 kwietnia po godzinie 22 w szpitalu przy Al. Kraśnickiej w Lublinie, w wieku 81 lat odszedł do Pana w opinii świętości br. Kalikst Marian Kłoczko.

Przez całe swoje życie zakonne pełnił posługę stolarza. Zawdzięcza mu się wiele prac stolarskich; np. w kościele i klasztorze na Poczekajce w Lublinie – między innymi jego dziełem jest drewniany sufit w kościele, drzwi, okna. Zapisał się w pamięci jako brat prosty, radosny, rozmodlony, wrażliwy na potrzeby ludzi, wielki czciciel Matki Bożej.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się we wtorek 9 kwietnia o godzinie 11.00 w kościele na Poczekajce (Al. Kraśnicka 76, Lublin). Wcześniej zapraszamy na modlitwę różańcową. Po uroczystościach w kościele ciało zostanie złożone w grobie zakonnym przy ul. Lipowej.

Za: www.kapucyni.pl

ŚP. O. FLORIAN ZBIGNIEW ROSIŃSKI (1959-2013) OCist

Informujemy, że w blasku Chrystusa Zmartwychwstałego, odszedł do Domu Ojca nasz Współbrat ojciec Florian Zbigniew Rosiński OCist.

Ojciec Florian urodził się 15 maja 1959 roku. Do wąchockiego opactwa wstąpił 14 sierpnia 1985 r., gdzie rok później, 26 sierpnia 1986 r. złożył pierwszą profesję monastyczną. Na kapłana został wyświęcony 14 maja 1992 roku.

Ofiarnie służył Kościołowi Świętemu, Zakonowi i Ludziom, do których był posyłany. Uroczystości pogrzebowe odbędą się we wtorek, 9 kwietnia, o godz. 11.00 w kościele opackim w Wąchocku.

*Prosimy o modlitwę za naszego Współbrata, ojca Floriana!
Niech Chrystus, który zwyciężył śmierć,
piekło i szatana,
wprowadzi go do swojego Królestwa..*

Wspólnota Cystersów z Wąchocka

ŚP. BR. MAURZYCY KOŁACZ (1921-2013) OFM

W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, 31 marca 2013 r. o godz. 15.00 – Godzinie Miłosierdzia, w klasztorze w Wieliczce odszedł do Pana Brat Maurycy Kołacz OFM. Przeżył 91 lat, w Zakonie 75 lat.

Śp. br. Maurycy Jan Franciszek Kołacz OFM, s. Józefa i Anny zd. Korczak, urodził się 23 grudnia 1921 r. w Suchej Beskidzkiej (powiat Żywiec, diecezja krakowska). Do Zakonu Braci Mniejszych wstąpił w

lutym 1938 r. w Krakowie. Habit tercjarski przyjął 4 października 1938 r. w Krakowie, 17 stycznia 1942 r. rozpoczął Nowicjat w Krakowie. Pierwszą profesję czasową złożył 18 stycznia 1943 r. w Krakowie, zaś

9 lutego 1947 r. w Pilicy śluby wieczyste. Przebywał w klasztorach: w Krakowie, Wieliczce, Włocławku, Stopnicy, Brzezinach, Jarosławiu, Koninie i Chełmie; pełniąc obowiązki zakrystiana, furtiana i ogrodnika.

Od 1984 r. przebywał we Wspólnocie w Wieliczce jako zakrystian oraz został powołany do grona wychowawców domu formacyjnego w Wieliczce. Był przykładem franciszkańskiego braterstwa, radości, prostoty, poświęcenia, pracowitości i miłości bliźniego.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w środę 3 kwietnia o godz. 13.00 w Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Wieliczce. Mszy św. pogrzebowej przewodniczył Wikariusz Prowincji o. Stanisław Mazgaj OFM.,

W koncelebrazie uczestniczyli księża zakonnicy i diecezjalni – m.in. dziekan dekanatu wielickiego ks. Zbigniew Gerle oraz defintorzy: o. Mariusz Dębiński OFM i o. Kamil Łętowski OFM.

Homilię pogrzebową wygłosił o. Ludwik Kurowski OFM. Po Mszy św. ciało śp. br. Maurycego Kołacza OFM zostało odprowadzone przez dziekana ks. Zbigniewa Gerle na miejsce doczesnego spoczynku i złożone w grobowcu franciszkańskim na cmentarzu komunalnym w Wieliczce.

Pamiętajmy o śp. Bracie Maurycym w naszych modlitwach. Niech Dobry Bóg wynagrodzi Zmarłemu długoletnią ofiarną postugę w Zakonie Braci Mniejszych.

Za: www.ofm.krakow.pl

ŚP. KS. IRENEUSZ KAWALEC (1934-2013) SDB

31 marca 2013 r. – w 79 roku życia, 61 ślubów zakonnych i 53 roku kapłaństwa – odszedł do Pana ks. Ireneusz Kawalec, współbrat z Inspektorii pw. św. Jana Bosko.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w środę 3 kwietnia w bazylice w Twardogórze. Następnie doczesne szczątki ks. Ireneusza zostały przewiezione do parafii pw. św. Stanisława BM w Białe.

Ks. Ireneusz Kawalec urodził się 10.03.1934 r. w Czarnym Lesie, archidiecezja częstochowska. Nowicjat odbył w latach 1951-1952 w Kopcu, gdzie złożył swoją pierwszą profesję zakonną 10.08.1952 r. Święcenia prezbiteratu otrzymał 24.05.1960 w Krakowie.

Polecamy zmarłego ks. Ireneusza modlitwie Współbraci

Oto szczegółowy wykaz placówek, w których pracował: Bukowice, 1.08.1961-31.07.1966, duszpasterz, katecheta; Sułów, 1.08.1966-31.07.1968, duszpasterz, katecheta; Środa Śląska, 1.08.1968-31.07.1974, duszpasterz, katecheta; Wrocław, 1.08.1974-31.07.1976, duszpasterz, katecheta; Niemstów, 1.08.1976-31.07.1985, proboszcz; Lubin, 1.08.1985-31.07.1987, duszpasterz, katecheta; Międzybórz, 20.08.1987-31.07.1988, duszpasterz, katecheta; Chocianów, 1.08.1988-31.07.1994, dyrektor wspólnoty i proboszcz; Twardogóra, 1.08.1994-31.07.1997, duszpasterz, katecheta; Stradomia Wierzchnia, 1.08.1997-31.07.1999, duszpasterz; Sułów, 1.08.1999-14.08.2000, duszpasterz; Kopiec, 15.08.2000-21.08.2006, spowiednik; Twardogóra, 22.08.2006 do śmierci, duszpasterz

Za: www.salezjanie.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce